

1 Juni 1918.

No. 11.

23e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Maar ik bid u, broeders, door den naam onzes Heeren Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in eenen zelfden zin en in een zelfde gevoelen.

Paulus aan de Corinthieërs.

LEERINGEN VAN JOSEPH SMITH.

(Vervolg van blz. 156).

Velen mogen zeggen, dat deze schriftuurplaats al reeds vervuld is, maar laat hen zorgvuldig overwegen wat de profeet zegt: „Al waren Uwe verdrevenen aan het einde des hemels”, (hetgeen moet beteekenen de breedte der aarde). Nu deze belofte geldt voor allen, indien er zulken zijn, die uitgedreven zijn, zelfs in de laatste dagen, omdat de kinderen van de vaderen er aanspraak op hebben tot op dezen dag. En als deze vloeken over de hoofden van hunne vijanden zullen worden uitgestort, dan zal er wee zijn onder de heidenen. (Zie Boek van Mormon 3 Nephi 16). „Doch wee, zegt de Vader, den ongeloovige heidenen”. En nogmaals, (zie Boek van Mormon 3 Nephi 20:22, hetwelk zegt): „Ziet, dit volk zal ik oprichten in dit land tot de vervulling van het verbond, hetwelk ik met Uwen vader Jacob gemaakt heb, en het zal een nieuw Jeruzalem zijn”. Nu, wij leeren van het Boek van Mormon het juiste werelddeel en de juiste plek grond, waar het Nieuw Jeruzalem gelegen zal zijn, en volgens het vizioen van Johannes op het eiland Patmos, moest het opgenomen worden.

Nu zullen velen zich bevoegd gevoelen om te verklaren, dat dit Nieuw Jeruzalem, waarvan gesproken is, het Jeruzalem is dat door de Joden op het Oostelijke halfrond was gebouwd. Maar gij zult zien, uit Openbaringen 21 : 2, dat er een Nieuw Jeruzalem van God uit den hemel nederdaalde, toebereid als eene bruid, die voor haren man versierd was, en dat daarna de Openbaarder in den geest werd weggevoerd op eenen grooten en hoogen berg en de groote en heilige stad zag nederdalen uit den hemel van God. Hier wordt van twee

steden gesproken. Daar niet ieder onderdeel besproken kan worden in eene zóó beperkte ruimte als dit epistel wil ik in 't kort zeggen, dat er een Nieuw Jeruzalem is, om op dit halfroond (westelijk, vert.) gevestigd te worden, en eveneens dat Jeruzalem herbouwd zal worden op het oostelijk halfroond (zie Boek van Mormon, Ether 13 : 1—12). „Ziet, Ether zag de dagen van Christus; hij sprak eveneens aangaande het huis Israëls, en het Jeruzalem vanwaar Lehi zoude komen; nadat het verwoest was, zoude het wederom als eene heilige stad tot den Heere opgebouwd worden; daarom kon het geen nieuw Jeruzalem zijn, want het was in de dagen van ouds geweest”. Dit moge tot een volgende keer voldoende zijn over het onderwerp der vergadering.

HEIDENEN INGEËNT.

Dus nadat deze uitverkorene familie Christus en Zijne voorstellen verworpen had, zeide de herauten der zaligheid tot haar: „Zie, wij keeren tot de heidenen;” en de heidenen ontvingen het verbond en werden ingeënt waar de uitverkorene familie afgebroken was, maar de heidenen hebben niet volhard in de goedheid des Heeren, maar hebben zich afgewend van het geloof, dat eens was overgeleverd aan de Heiligen, en hebben het verbond verbroken, waarin hunne vaders waren bevestigd (zie Jesaja 24 : 5); en zij werden hoogmoedig en vreesden niet; daarom zullen maar weinigen met de uitverkorene familie vergaderd worden. Heeft niet de trots, hoogmoedigheid en het ongeloof der heidenen, den Heilige Israëls aangespoord om Zijnen Heiligen Geest aan hen te onttrekken, en Zijne oordeelen uit te zenden, om hen te kastijden voor hunne goddeloosheid? Dit is zekerlijk het geval.

Christus zeide tot Zijne discipelen (Markus 16 : 17 en 18), dat deze teekenen den geloovige zouden volgen: „In Mijnen naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken; slangen zullen zij opnemen; en al is het dat zij iets doodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op kranken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden; lees, in betrekking hiermede, eveneens 1 Corinthiërs, 12de hoofdstuk. Door de voorgaande getuigenissen mogen wij op de Christenwereld zien en daar de afval van de apostolische grondstelling waarnemen; en kunnen wij hierop zien en niet in de taal van Jesaja uitroepen: „Want het land is bedekt vanwege zijne inwoners, want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzetting, zij vernietigen het eeuwig verbond?”

Het feit is bewezen, dat de macht van God over de natiën begint te komen en het licht van de glorie der laatste dagen door de donkere atmosfeer van sectarische goddeloosheid begint te breken, en hunne ongerechtigheden zich voor het oog ontrollen en de natiën

der heidenen gelijk zijn aan de golven der zee, opwerpende modder en slijk, of allen in beroering zijn en zij spoedig bereid zullen zijn om hun deel, hen toegewezen, ten uitvoer te brengen, wanneer de Heere de natiën zal bestraffen en hen regeeren zal met een ijzeren roede en hen in stukken verbreken zal gelijk het vat eens pottebakkers.

GAVE VAN TONGEN.

Wees niet zoo nieuwsgierig omtrent vreemde tongen; spreek niet in vreemde talen, tenzij er eene vertaler tegenwoordig is; het juiste oogmerk van tongen is het spreken tot vreemdelingen en als personen bevreesd zijn om hunne intelligentie te laten bemerken, laat hen dan in hunne eigene taal tot hen spreken. De gaven van God zijn allen nuttig op hare plaats, doch wanneer zij worden toegepast in tegenstelling met de bedoelingen van God, zullen zij tot schade zijn, een vloek inplaats van een zegen.

Spreek niet door de gaven van tongen zonder te verstaan of zonder vertolking. De duivel kan in talen spreken; de tegenstander zal met zijn werk komen; hij brengt alle rassen in verzoeking, hij kan zoowel in Engelsch als in Hollandsch spreken. Laat iemand niet in talen spreken, indien hij het niet overzet, tenzij met goedvinden van hem, die geroepen is om te presideeren; dan mag hij of een ander onderscheiden of vertolken.

VOORZICHTIG MOET DE GAVE VAN TONGEN BEOEFEND WORDEN.

Alles wat wij kunnen zeggen van de gave van tongen is dat wij het in deze plaats ontvangen hebben zooals de ouden het ontvingen: wij wenschen echter dat gij voorzichtig zult zijn, uit vrees dat gij bedrogen zult worden. Waakt voor het kwade dat komen zal van elk verslag, door vrouwen gegeven, of anderszins; wees voorzichtig in alle dingen, uit vrees dat een wortel van bitterheid onder u zal opschieten en daarmede velen bezoedeld worden. Satan zal u, indien gij niet voorzichtig zijt, ongetwijfelt verontrusten over de gave van tongen; gij kunt niet genoeg op uwe hoede zijn, noch te veel bidden.

HET DOEL VAN DE GAVE VAN TONGEN.

Ik lees het 13de hoofdstuk van 1 Corinthiërs en eveneens een gedeelte van het 14de hoofdstuk en bemerk dat de gave van tongen noodzakelijk was in de Kerk; maar als Satan niet kon spreken in tongen, kon hij geen Hollander in verzoeking brengen, of eene andere natie, maar wel de Engelsche, want hij verzocht mij en ik ben een Engelschman; doch de gave van tongen, door de macht van den Heiligen Geest, in de Kerk, is gegeven ten voordeele van de dienstknechten van God, om aan ongeloovigen te kunnen prediken, zooals het geval was op den dag van het Pinksterfeest. Wanneer ernstige menschen van alle natiën te zamen komen om van de dingen Gods te hooren,

laat dan de Ouderlingen prediken in hunne eigene moedertaal, hetzij Duitsch, Fransch, Spaansch, Italiaansch of welke taal ook en laat diegenen het in hunne eigene taal vertolken, die de gesprokene taal verstaan; dit is wat de apostel bedoelt in 1 Corinthiërs 14 : 27.

President Joseph Smith dan gaf een uitlegging van de gave van tongen, dat zij in het bijzonder was ingesteld voor het verkondigen van het Evangelie aan andere natiën en talen, maar niet gegeven was voor het besturen der Kerk.

Hij zeide verder, dat als broeder Gordon de gave van tongen gebruikte als eene getuigenis tegen broeder Carpenter, het in tegenstrijd was met de regelen der Kerk, omdat wij in al onze beslissingen moeten oordeelen volgens werkelijke getuigenis.

President Smith gaf den raad, dat wij in al zulke zaken in onze eigene taal zouden spreken, dan kan de tegenstander onze gedachten niet afleiden.

Vreemde tongen werden gegeven voor het doel om te prediken onder diegenen, wier taal niet verstaan werd, zooals op den dag van het Pinksterfeest, enz. en het is niet noodzakelijk om in 't bijzonder in de Kerk talen te onderwijzen, want elkeen, die den Heiligen Geest bezit, kan spreken van de dingen Gods in zijne eigene, als in eene andere taal; want geloof komt niet door teekenen, maar door het hooren van het woord Gods.

GRADEN VAN HEERLIJKHEID IN DE EEUWIGE WERELD.

Door verschillende openbaringen, welke ontvangen zijn geworden, is gebleken dat vele belangrijke punten, aangaande de zaligheid der menschen, uit den Bijbel zijn weggelaten, of verloren zijn geraakt voor de schrift verzameld werd. Het schijnt vanzelf bewezen van de waarheden, welke overbleven, dat, indien God elkeen vergeld volgens de daden in het vleesch begaan, de term „Hemel", als bestemd voor het eeuwig tehuis der Heiligen meer moet omvatten dan één koninkrijk. Ten aanzien hiervan zagen wij, Ouderling Rigdon en ik, terwijl wij bezig waren het Evangelie van Johannes te vertalen, het volgende vizioen: (Vizioen der heerlijkheden, Leer en Verbonden, Afd. 76).

DE INZICHTEN VAN DEN PROFEET OMTRENT DE OPENBARING AANGAANDE DE GRADEN VAN HEERLIJKHEID.

Niets kon den Heiligen omtrent de orde van het Koninkrijk des Heeren meer aangenaam zijn dan het licht, dat plotseling de wereld beschijnt door het voorgaande vizioen. (Het vizioen der heerlijkheden, Leer en Verbonden, Afd. 76). Iedere wet, ieder gebod, iedere belofte, iedere waarheid en ieder punt, de bestemming van den mensch betreffende, vanaf Genesis tot Openbaring — in zooverre, niettegenstaande de dwaasheid der menschen, de schriften zuiver zijn gebleven — toonen de volmaaktheid der theorie van de verschillende graden van

heerlijkheid in het toekomstige leven en bewijzen het feit, dat dit document een afschrift is van de verslagen der eeuwige wereld. De verhevenheid van ideeën, de zuiverheid van taal, het oogmerk der handeling, de voortdurende volledigheid, opdat de erfgenamen der zaligheid den Heere mogen belijden en de knie buigen; het loon voor getrouwheid en de straf voor zonde, zijn zoo verre buiten het begrensde verstand der menschen, dat elk eerlijk mensch genoodzaakt is te verklaren: „Het komt van God”.

IN TEGENWOORDIGHEID VAN GOD KOMEN.

Het is een ernstige zaak, om iets te vragen van de handen van God of in Zijne tegenwoordigheid te komen en wij zijn bevreesd Hem te naderen voor dingen, die van weinig of geen beteekenis zijn, om aan de verlangens van anderen te voldoen, vooral waar het betreft kennis te verkrijgen van zaken, waarvoor de betrokken personen zelf in oprechtheid nederig tot God moeten gaan door het gebed des geloofs; en meer in het bijzonder waar het een Leeraar of Hoogepriester in de Kerk betreft. Ik spreek deze dingen niet als een verwijt, maar bij wijze van inlichting.

MET GOD'S BELOFTEN NIET LICHTZINNIG OMGAAN.

Martin Harris, zich beroemd hebbende tegenover de broeders, dat hij met volkomen veiligheid met slangen kon omgaan, ontving een beet in zijn linkervoet, toen hij op bloote voeten speelde met een zwarte slang. Het feit werd mij bekend en ik nam de gelegenheid om hem te berispen en de broeders te vermanen, om nimmer met de beloften van God lichtzinnig te handelen. Ik zeide hun, dat het verwaand was van iemand, om een slang te tarten om hem te bijten, doch wanneer een man Gods toevallig gebeten was door een vergiftige slang, hij geloof mocht hebben, of zijne broeders geloof voor hem mochten hebben, opdat de Heere zijn gebed verhooren en hij genezen mocht worden; doch wanneer een man met voorbedachte rade eene slang uitdaagt om hem te bijten, dan is dit precies hetzelfde als wanneer iemand doodelijk vergif drinkt, wetende wat het is. In dat geval heeft niemand eenige aanspraak op de beloften van God om genezen te worden.

VEELHEID VAN GODEN.

Altijd heb ik verklaard, dat God een afzonderlijk persoon is, Jezus Christus evenzoo en onderscheiden van God den Vader en dat de Heilige Geest een afzonderlijk persoon is en een Geest: en deze drie vormen drie onderscheidene personen en drie Goden. Indien dit in overeenstemming is met het Nieuwe Testament, zie, dan hebben we drie Goden en zij zijn meervoudig; en wie kan het tegenspreken?

Onze tekst zegt, „En heeft ons koningen en priesters gemaakt tot God en Zijnen Vader. De apostelen hebben ontdekt dat er boven Goden waren, want Paulus zegt, dat God de Vader was van onze Heere Jezus Christus. Mijn doel was de schriften te prediken en de leerstelling daarin vervat, dat daarboven een God is, de Vader van onze Heere Jezus Christus. Ik ben zoo vrij te verklaren, dat ik al de sterke leerstellingen in het openbaar heb verkondigd, en altijd sterker leerstellingen predik in 't openbaar dan in 't geheim.

Johannes was een van die mannen, en de apostelen verklaren dat zij koningen en priesters werden gemaakt tot God, den Vader van onze Heere Jezus Christus. Het leest juist zoo in de Openbaringen. De leerstelling van een meervoudigheid van Goden is in den Bijbel juist zoo volkomen, als eenige andere leerstelling. Zij is door den ganschen bijbel te vinden. Zij staat buiten de macht van bestrijding. Een zoekend mensch, al is hij een dwaas, behoeft in dit geval niet te dwalen. Paulus zeide dat er vele Goden en vele Heeren zijn. Ik wensch verder te gaan op eene duidelijke wijze; doch voor ons is er maar één God, dat is tot ons behoorende; en hij is in allen en door allen. Maar als Joseph Smith zegt; „Er zijn vele Goden en vele Heeren”, dan roepen zij: „Weg met hem! Kruist hem! Kruist hem!”

't Menschdom zegt waarlijk, dat de schriften het met hen eens zijn. Onderzoek de schriften, want zij getuigen van 'dingen, die door deze afvalligen als godslastering worden uitgekreten. Paulus, indien Joseph Smith een godslasteraar is, zijt ook gij het. Ik zeg dat er vele Goden en vele Heeren zijn, maar slechts één tot ons en wij zouden onderworpen moeten zijn aan die ééne en geen mensch kan de grenzen beperken of het eeuwig bestaan van eeuwige tijd. Heeft hij de eeuwige wereld gezien en is hij gerechtigd om te zeggen dat er slechts één God is? Hij maakt zichzelf tot eene dwaas, indien hij zoo denkt of spreekt en er zal een eind aan zijn loopbaan of vooruitgang in kennis zijn. Hij kan geen meerder kennis verkrijgen, want hij sloot de weg er toe af.

Sommigen zeggen dat ik de schriften niet vertaal, zooals zij het doen. Zij zeggen dat de heidensche goden bedoeld worden. Paulus zegt dat er vele Goden en vele Heeren zijn en dat bewijst een veelheid van Goden, de grillen van alle menschen ten spijt. Ik ben niet begonnen om den menschen kennis mede te deelen van den God des Hemels, zonder openbaring. Gij weet en ik getuig dat Paulus niet zinspeelde op heidensche goden. Ik heb het van God en spreek het tegen, indien gij kunt. Ik heb eene getuigenis van den Heiligen Geest, en eene getuigenis, dat Paulus niet zinspeelde op de heidensche goden in die tekst.

(Wordt vervolgd.)

HET VOORBESTAAN.

De Heiligen der Laatste Dagen gelooven, dat even zoo zeker als wij nu leven, wij leefden en liefden en een wezen waren eer we onze aardsche loopbaan aanvingen, welke loopbaan slechts eene verbindende schakel is tusschen het voorbestaan en het hiernamaals — eene brug tusschen twee eeuwicheden. Onze geesten zijn de nakomelingschap van God, Die eeuwig is. Ons werd door nieuwere openbaring geleerd, dat „de glorie van God intelligentie is”. Hij is onveranderlijk, Zijne heerlijkheid en intelligentie is eeuwig. Christus leverde het beste bewijs van deze waarheid. Hij was met den Vader in den beginne; Hij bezat intelligentie, macht en heerlijkheid.

Toch, toen de juiste tijd gekomen was, vonden wij Hem ingeleid in dit bestaan als eene kleine zuigeling, geboren uit een vrouw, juist zooals wij allen. Toch was Hij God, geopenbaard in het vleesch — de Eerstgeborene in den geest en den Eeniggeborene in het vleesch.

In zijn voorbestaan werd Hij „het Woord” genoemd. Hij kwam om te openbaren wie God was — Hij was God geopenbaard in het vleesch. „In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in de beginne bij God”. Alle dingen zijn door hetzelfde gemaakt en zonder hetzelfde is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In hetzelfde was het leven, en het leven was het licht der menschen; en het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen”. (Joh. 1: 1—5). Hij vervulde Zijne aardsche zending, lag Zijn lichaam af en nam het wederom op en hernam Zijne plaats bij den Vader. Hij kwam om den menschen den weg des eeuwigen levens te verkondigen, hen te verlossen van hunne zonden en hen door de macht van den Heiligen Geest wederom terug te brengen in de tegenwoordigheid van den eeuwigen Vader. Door zoo te doen, gaf Hij een onomstootelijk bewijs van ons voorbestaan, waaraan wij de herinnering verloren bij onze overgang van onsterfelijkheid tot dezen stervelijke toestand. Hij is ons Groote Voorbeeld, het licht des levens, hetwelk de weg aantoont, welke tot 's menschen toekomstige glorie en verhooging voert, aldus de sluier oplichtende en ons een blik gevende in ons voorbestaan.

Het leven op aarde is noodzakelijk voor onze eeuwige vooruitgang, als een school om ondervinding op te doen en als plaats waar we onze stervelijke lichamen ontvangen, en om ons te bekwamen door het louterende vuur van beproeving, zorg en smart, voor de toekomstige eer, macht en glorie, zoowel als eeuwige gelukzaligheid. „Want zie, dit is Mijn werk en Mijne heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mensch tot stand te brengen” — „De Heere nu had aan mij, Abraham, getoond de intelligenties, die

georganiseerd waren eer de wereld was; en onder al dezen waren er velen van de edelen en grooten. En God zag deze zielen, dat zij goed waren, en Hij stond in hun midden en Hij zeide: Dezen zal ik tot mijne regeerders maken; want Hij stond onder diegenen die geesten waren, en Hij zag dat zij goed waren; en Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt een hunner; gij waart gekozen voor gij geboren waart".

Wij gelooven dat de hier gebezigde aanhalingen betrekking hebben op den tijd toen God ons, eer de aarde haar bestaan verkreeg, te zamen riep en ons bekend maakte met Zijn plan, aangaande onze toekomst. We hebben eveneens bewijs, dat op eene latere datum nog eene andere, belangrijke raadsvergadering in den hemel gehouden werd, waar meer in het bijzonder de onderdeelen aangaande onze toekomstige ontwikkeling van vooruitgang behandeld werden. Lucifer, een zoon van den morgen, was een van de leidende personen in dezen raad, en, omreden zijne aanmatigende en rebelleerende eigenschappen, werd hij uitgeworpen en zoo groot was zijn invloed, dat hij een derde van de heirscharen des hemels met zich trok. Aldus werden zij zijne engelen. Zij hadden intelligentie en hadden een bestaan eer Adam op aarde kwam. Zij zijn zeer afgunstig op ons, omdat wij onzen eersten staat behielden. Hunne zending is om te verleiden en te kwellen en te trachten hen van den goeden weg af te brengen, die door hunne getrouwheid tot God in hunne eerste staat, bevoorrecht zijn om op deze aarde Iichamen op zich te nemen — een gelegenheid voor ontwikkeling en vooruitgang, welke door de rebelleerende geesten verbeurd werd. Want als persoonlijke, intelligente wezens was ons het recht gegeven om voor onszelven te oordeelen en te kiezen wien we zouden volgen en gehoorzamen. „En zij die hunnen eersten staat behouden zullen meerder ontvangen; en zij die hunnen eersten staat niet behouden zullen geen glorie in hetzelfde koninkrijk hebben met diegeneu, die hunnen eersten staat behouden; die hunnen tweeden staat behouden, zullen glorie voor eeuwig en altijd op hunne hoofden vermeerderd hebben". (P. v. G. W. blz. 66). Rede ondersteunt de waarheid van nieuwe openbaring van God aan den mensch: „De elementen zijn eeuwig en geest en stof, onafscheidelijk aan elkaar verbonden, ontvangen eene volheid van vreugde". Hieruit volgt vanzelf dat, indien 's menschen geest afstamt van God, welke zonder begin van dagen of einde van jaren is, wij genoodzaakt zijn de gevolgtrekking te maken, dat de geest des menschen gelijktijdig bestond met God — dat zij eeuwig is en nimmer kan sterven, maar leven zal voor eeuwig en eeuwig.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
B. TIEMERSMA.

DE SECTENLEER WIJZIGT ZICH.

Hoe zich langzamerhand ook de sectenleer van dezen tijd wijzigt naar de begrippen van het evangelie, in dezen laatsten tijd der wereld verkondigd door godsopenbaring, ofschoon het door den Heer des hemels daartoe gebruikte eerste instrument geen wijsgeer dezer wereld was, maar slechts een zeer eenvoudig en van zichzelf onwetend jongeling, langen tijd verguisd, veracht, gehoond, gesmaad en belasterd door de officieele vertegenwoordigers van datgene wat eeuwen lang godsdienst is genoemd geworden, blijkt op zeer frappante wijze uit hetgeen wij knipten uit eene beschouwing van ds. K. Vos van Middelstum, (prov. Groningen) geleverd als veroordeelend commentaar op eene serie artikelen geschreven door den grooten voorvechter van het hier te lande zoo zeer verbreide Calvinisme, Dr. A. Kuyper, en opgenomen in „De Heraut”.

Wij zeggen „veroordeelend commentaar”, want uit de betoogingen van ds. Vos, afgedrukt in het „Theologisch Tijdschrift”, blijkt ten duidelijkste dat de gevolgtrekkingen waartoe Dr. Kuyper in zijn artikelenreeks „Van de Voleinding” schijnt te komen, en waarin hij ten slotte de aloude leer van hemel en hel en afdoend eindoordeel na den dood, als onschriftuurlijk moet verwerpen, — niet door dezen opponent worden gedeeld.

Nu doet het voor onze zienswijze natuurlijk al niets af tot welke slotsom Dr. Kuyper komt, aangezien wij hebben geleerd te putten uit een bron zóó klaar en zóó helder, dat de grootste menschegeleerdheid daarbij nog troebel blijft, weshalve wij het oordeel van eene zoo veel minder bekende persoonlijkheid in de theologische wereld als Ds K. Vos, dan ook enkel slechts gebruiken om de aandacht van onze lezers te vestigen op het feit dat zoo vooraanstaande mannen als Dr. Kuyper op zóó belangrijk afwijkende wijze hunne meeningen langzamerhand gaan wijzigen, dat dit de aandacht trekt van onze hedendaagsche dominé's, wat op zich zelf weer het bewijs vormt van de taaiheid der ingevreten roest van, door gebrek aan godsopenbaring, op dwaalwegen vervoerde theologie.

Van de artikelenreeks in „De Heraut” dan, schrijft Ds. K. Vos:

Dr. K. leert daarin, dat er van onmiddellijke zaligheid in den hemel na den dood geen sprake is. „Die zaligheid komt eerst na 't laatste oordeel. En aangezien voor God duizend jaren zijn als één dag, kan

het, wanneer het Gode behaagt nog eenige dagen te wachten, zeer lang duren, vóórdat het heil aanbreekt, en zoolang moet de gestorvene wachten in de sje'ool.

„Zoo is dr. Kuyper bezig zijn volgelingen te leeren, hoe het met die toekomst is gesteld, maar zij zijn hardleersch en blijven voortgaan in hun doodsadvertenties zinnen te zetten als: „Dat hij thans juicht voor Gods troon lenigt onze diepe smart”.

Ds. Vos constateert, dat dr. Kuyper lijnrecht tegen Calvijn ingaat en Doopsgezinden bijvalt in een leerstuk, dat tot in de 19e eeuw onder de Mennisten steeds aanhangers heeft gevonden. „En als zijn „Heraut” lezers misschien tusschenbeiden bewonderend vragen: „Waar haalt hij het vandaan?”, dan moet het antwoord luiden, dat hij het geborgd heeft bij die door hem voortdurend op smalende wijze betitelde „dooperschen” of „wederdoopers”. Alleen met dit verschil: wat door hen in weinig woorden werd uitgedrukt, omdat zij van bijzonderheden zich onthielden in het ootmoedige: „Ick latet in Gods voorsienicheyt”, werkt dr. Kuyper alles uit tot een breede fantasie, waarbij tegelijkertijd uitgestald wordt, hoeveel geleerdheid op t' gebied van sterrenkunde, scheikunde, natuurkunde enzoovoorts zijn deel is, en waarbij tevens alle mogelijke teksten uit Oud en Nieuw Testament, die maar eenigszins er bij gesleept kunnen worden, u voorbijhuppelen, om allen pasklaar gemaakt te worden tot een betoog, zooals alleen dr. Kuyper het schrijven kan.”

„Er zijn drie paradijzen: 1o. het paradijs waarin Adam en Eva vóór hun zondeval verkeerden; 2o het paradijs van den tusschenstaat; 3o. het paradijs waar duizenden maal duizenden engelen God omringen en waar de uitverkorenen na het laatste oordeel komen, wanneer zij uit de dooden zijn opgestaan. Dat derde paradijs ligt in de toekomst, en misschien wel in een zeer nabijë. Want evenals die oude Doopsgezinden geloofden, dat Christus' wederkomst aanstaande was, profeteert dr. Kuyper gedurig in „De Standaard”, dat deze groote oorlog het voorspel is van de dingen, die aan die wederkomst van Christus zullen voorafgaan.

„Hoe heerlijk het in dat derde paradijs zijn zal, wordt ook uitvoerig verhaald. Terwijl in Adams paradijs slechts één boom des levens stond, die ééns per jaar vrucht gaf, zullen er in dat nieuwe paradijs twee rijen boomen des levens aan een rivier staan, die eens per maand vruchten dragen. Ook zal er geen duisternis of nacht zijn. Bij de nieuwe aarde, die komen zal, komt ook een nieuwe hemel met een andere soort zon, die onafgebroken door schijnen blijft. Derhalve, in dat paradijs is nog geen sterveling opgenomen. Daar zijn slechts engelen en daar zit Christus als „grootvizier” (dit woord is van dr. K.) aan Gods rechterzijde. Tot nog toe zijn alle dooden verhuisd naar de sje'ool, een onderwereld met twee afdelingen,

gescheiden door een diepe kloof, zoodat men elkaar niet kan bezoeken. De eene helft, waar men in een voorloopig aangename toestand zich bevindt, heette vroeger Abraham's schoot, maar toen Jezus aan 't kruis beloofde aan den moordenaar: „Heden zult gij met mij in het paradijs zijn,” kondigde Jezus een naamsverandering aan. Na zijn dood ging hij met den moordenaar naar die schoot Abrahams, keerde na drie dagen terug naar de aarde en steeg veertig dagen later naar den hemel. Vandaar dat dr. Kuiper een lang betoog houdt om te vertellen, dat de uitdrukking „nedergedaald ter helle” in de geloofsbelijdenis der 12 Apostelen (het symbolum apostolicum) moet verstaan worden als nedergedaald in de sje'ool, in de afdeeling „voorloopig gezaligden”. Wederom: dat „voorloopig” is van dr. K. In die sje'ool zit soort bij soort en volksgenoot bij volksgenoot. In de afdeeling, die vroeger Abraham's schoot heette, smaakt men dus een voorproefje. Als dan die nieuwe aarde geschapen wordt, krijgen de menschen niet hun oude, maar een ander lichaam terug, om te komen voor het oordeel.”

Ds. Vos bedwingt hier opkomende vragen, wijl hij slechts historische aanwijzing van soortgelijk gevoelen bedoelt.

„Soortgelijk, natuurlijk niet hetzelfde, want het is ondenkbaar, dat men in vorige eeuwen aantreffen zal een uitwerking in dr. Kuipers trant en dat niet, omdat deze zoo geleerd zijn zou of zoo lang is. Want in Bijbelexegese overtreft onze neo-calvinist den denker van Genève in geen enkel opzicht, en in lengte was men vroeger ook virtuoos. Maar zooveel Unverfrozenheit zal men in vorige eeuwen niet licht aantreffen, evenmin als zooveel fantasie. Ook de grootste van alle protestantsche theologen — Jan Calvijn — was ten minste op het punt van het hiernamaals zoo bescheiden om kort van stof te zijn. En er is ook nog een belangrijk onderscheid tusschen godgeleerden, die over „de laatste dingen” schreven en dr. Kuiper, dat deze laatste opmerkt, hoe verkeerd dat was, want dat was vragen naar het lot der menschen, terwijl hier hooger gemikt wordt: op een bespreking van de voleinding van het werk Gods.

„Soortgelijk, want bijzaak is het àl of niet beschrijven van wat plaats heeft vóór 't laatste oordeel. De hoofdzaak is: onder de protestanten gelooven de z.g. orthodoxen aan een eeuwige zaligheid tegenover een eeuwige hel. Het overgrootste meerendeel gelooft, dat die belooning terstond verkregen en die straf onmiddellijk geleden wordt, zoodra de dood is ingetreden. Zooveel te orthodoxer men is, zooveel te stoffelijker wordt die zaligheid (èn de hel) voorgesteld.

„Juichen voor Gods troon, wuiven met palmtakken, de tranen werden uit de oogen gewischt. Men zal den engelen gelijk zijn en met hen „Halleluja” roepen.

„Het onderscheid met den Turkschen hemel is, dat daar alléén mannen worden toegelaten bij hemelsche schoonen en hier ook de

vrouwen komen, maar juist zonder dat er wordt getrouwd. Tegenover de meening der meerderheid, staat die van een zeer kleine minderheid, in ons land thans door dr. Kuyper vertegenwoordigd, en in vorige eeuwen gevonden bij de Doopsgezinden, dat de eeuwige zaligheid in den hemel bij God, d.w.z. de echte zaligheid, eerst komt na het laatste oordeel. Nu ligt de reden van dit geloof bij Menno en de zijnen voor de hand. Dat was een reactie op de Roomsche leer van het vagevuur.

„De reden, waarom dr. Kuyper gelooft aan een tusschentoestand, is in iets anders gelegen, nl. in zijn zucht alle verschillende bijbelteksten dienaangaande met elkaar te doen rijmen.”

Hoe de leer van de zielelaap ontstaan is? „Zij is ongetwijfeld even goed bijbelsch als andere opvattingen over 't hiernamaals. Het komt er op aan, op welken tekst de nadruk wordt gelegd. En dan ligt het voor de hand om, waar deze leer niet terstond gepropageerd is, haar ontwikkeling in verband te brengen juist met het begin der geloofsvervolging.” Hoe zou het lot der martelaren zijn? In die dagen is het boek der Openbaring het meest geraadpleegde Bijbelboek, waarover Melchior Hoffman zijn beroemde uitlegging schreef ten betooge, dat de wederkomst van Christus aanstaande was. In die Openbaring worden achtereenvolgens zeven bazuinen geblazen als aankondiging van die komst. Hoffman is de zesde bazuinblazer. Nu las men Op. 6:9 „ik zag onder 't altaar de zielen dergenen die gedood waren om het woord Gods en om de getuigenis die zij hadden.” Dus de martelaren lagen onder 't altaar. Wáár dat altaar zich bevond, daarmee brak men zich niet het hoofd, maar het was een eereplaats. En daaraan knoopt vs. 11 zich vast: „hun werden lange witte kleederen gegeven en hun werd gezegd, dat zij nog een kleinen tijd rusten zouden, totdat ook hun broeders zouden vervuld zijn, die gedood zouden worden evenals zij.”

„Hier is dus sprake van rusten of slapen en 't zou nu nog een korten tijd duren, immers nu werden de broeders gedood. In 't voorbijgaan mag worden opgemerkt, dat deze plaats uit Openbaring in lijnrechten strijd is met de sje'ool-voorstelling van dr. Kuyper. Het heilsrijk is zoo aanstaande, dat Hoffman in een ander boekje, „De ordonnantie Gods”, profeteert, dat wie zich liet doopen in 't nieuwe verbond, de kroon des levens ontvangen zou en den tweeden dood niet zien. De eerste dood was het in dien doop afsterven van de zonde. De herdoopten zouden dus, uitgezonderd dan die martelaars, straks terstond bij hun leven in Christus' rijk worden opgenomen. Waar de wederkomst (parousie) zoo spoedig verwacht werd, brak Hoffman zich niet het hoofd met speculaties over den tusschentoestand. Eerst langzamerhand worden de denkbeelden scherper geformuleerd, en bij het uitblijven der parousie wordt hoe langer

hoe meer de leer van den zieleslaap ontwikkeld, zoodat deze tegen het einde der 16e eeuw duidelijk te voorschijn komt bij de Mennisten."

Ds. Vos geeft dan een overzicht van de opvattingen van David Jorisz, Menno Simons en Dirk Philipsz.

De 18e eeuwse Mennisten hebben den zieleslaap losgelaten, maar den tusschenstaat behouden en dien beschreven op dezelfde wijze als dr. Kuyper, „met dit ééne onderscheid, dat zij niet wagen de plaats aan te wijzen, waar die zielen vertoeven, omdat de ontdekking van de sje'ool met twee afdeelingen inderdaad een Kuypersche vondst is, maar een vondst, die 't leerstuk als zoodanig niet raakt, en een bewijs is van des doctors speelsch vernuft."

Dat de leer van den zieleslaap onder de Doopsgezinden oudtijds veel verspreid is geweest, blijkt ook uit de bestrijding der leer door de Calvinisten. Calvijn zelf vooraan. In ons land voorts door Faubelius Bontémps en Dooreslaer Austrosylvius.

Hetartikel besluit met een weergeven van enkele merkwaardigheden uit dr. Kuypers artikelen.

„'t Spreekt vanzelf, dat vele kolommen worden gewijd aan, hoe de Satan poogt het heilswerk te verhinderen, en hoe vele duizenden van engelen Gode en Christus diensten bewijzen en, als Christus wederkomt behulpzaam zullen zijn bij 't uitspreken van het Laatste Oordeel. Ook wordt een betoog gewijd aan de dieren en de planten en boomen, die in het aanstaande heilsrijk zich zullen bevinden. Wel erkent dr. K., dat Calvijn gewaarschuwd heeft om in den rijkdom van deze toezegging (Rom. 8:19—22) niet te diep in te dringen, daar wij ons dan zoo licht vergapen aan ijdel en schijn." Maar natuurlijk geldt deze waarschuwing onzen neo-calvinist niet, en besteedt hij eenige nummers om op grond van Rom. 18:22 te poneeren, dat in 't toekomstige heilsrijk alle dieren onsterfelijk en met de menschen te samen vegetariërs zullen zijn. Want men moet niet vergeten, dat de lichamelijke positie, waarin Adam en Eva het licht zagen, veel sterker en machtiger was dan de onze en toen de Heere alle dieren langs Adam leidde, bezat deze — het woord is van dr. K. — de macht van een dierentemmer. En de leeuw, de beer en de wolf waren bij de schepping geen carnivoren, maar graseters!

„Nadat 119^e nummers zijn volgeschreven begint dr. Kuyper in 't 120e stuk (15 Febr. 1914) zijn uiteenzetting over de sje'ool en na het oordeel. Die tweede periode is de tusschenstaat. De plaats ligt diep onder de aarde; het ontsluit den weg, die erheen doet neerdalen en alle gestorvenen zijn hier bijeen. Al legden zij hun lichamen af, zij zijn in de sje'ool voor elkander herkenbaar, Gods oog bewaakt ze en Gods hand beheerscht de dooden, die de kennisse huns Gods behouden en, zij het ook zwak, toch iets van zijn gemeenschap genieten, zij zijn niet onkundig van wat na hun dood op aarde

voorvalt en geheel hun existentie vertoont een gedempt, getemperd karakter (8 Maart '14). Daar in de sje'ool zijn nog steeds alle dooden en zij wachten op Christus' wederkomst, en daar is in de ééne afdeeling de plaats voor de „voorloopig gezaligden”. Is het niet prettig voor een vrome zoolang te moeten wachten, daartegenover staat voor den zondaar het prettige, dat er volgens dr. K. nog geen sterveling in de hel is. Die wordt eerst later bevolkt. Na afloop van de huidige periode zal nog een laatste periode intreden, waarin teekenen en wonderen terugkeeren en waarna de wederkomst van Christus (de parousie) „de historie van dit aardsche leven voleinden zal.” Over die toekomstige periode wordt sinds October 1915 geschreven, omdat „ongetwijfeld in de vroegere kerkelijke voorstelling op deze zaak lang niet genoegzaam gelet” is. Wat Calvijn verzuimd heeft, doet dan thans dr. Kuiper. Hij beziet thans alle verschillende Oud-Testamentische profetiën van uit zijn gezichtspunt, dat die parousie te eeniger tijd komen zal, terwijl alle dooden nog steeds in afwachting zijn, wat hun eens geschieden zal.”

Wij herhalen wat wij reeds in het begin zeiden, ofschoon met andere woorden, dat het ons eigenlijk minder belang inboezemt op welke wijze de hedendaagsche, zoogenaamde, geleerden, hetzij dan groote of minder groote sterren, elkander in het vaarwater zitten, en verneenen elkanders meeningen te moeten bestrijden, maar waar uit de aangehaalde citaten van de betoogen van Dr. Kuiper in „De Heraut”, zóó duidelijk blijkt dat er zelfs in de ideën van een der allereerste vertegenwoordigers van het starre Calvinisme, zoodanige ommekeer valt waar te nemen dat het geloof aan één onherroepelijke hemel of aan de andere zijde één onherroepelijke hel wordt prijsgegeven, en zelfs in de geeachteu van iemand als Dr. A. Kuiper plaats moet maken voor datgene wat door de volgelingen van een eenvoudigen en ongeleerden Joseph Smith, reeds bijna eene eeuw lang verkondigd is geworden als het resultaat van directe godsopenbaring, daar konden wij niet nalaten de lezers van „De Ster” op dit heugelijke feit opmerkzaam te maken.

Natuurlijk kleven aan de uiteenzettingen van Dr. Kuiper allerlei dwalingen en misopvattingen, maar hoe zouden wij ook anders verwachten? Wij blijven hier slechts te doen hebben met de vrucht van menschelijk denken, wat altijd onnauwkeurig en onvolmaakt zal blijven, wanneer beschouwd in het licht der bron van goddelijke kennis die tot grondslag dient van de leerstellingen van datgene wat de wereld, met een woord als smaad bedoeld, het „Mormonisme” noemt, maar wat voor ons de zuivere godsopenbaring is, bevestigd ook in dezen door de zwakke en vage nabootsingen van het menschelijk onderzoek, wat niet langer in staat blijkt de uitingen van het godswoord der eeuwen op andere wijze te verklaren.

VASTDAGEN.

Senator Smoot van Utah stelde de vorige week in den Senaat der Ver. Staten een maandelijkschen vastdag voor, om daardoor levensmiddelen te besparen. In zijn rede zeide hij, dat de gezondheid van honderd miljoen Amerikanen bevoordeeld zou worden als dien dag twee maaltijden gemist werden, en tevens de Europeesche landen meer voedsel zouden kunnen ontvangen. Hij gaf verder een kort overzicht van den maandelijkschen vastdag van de Heiligen der Laatste Dagen.

Senator Smoot is een Apostel in de Kerk en waar er gelegenheid is, geeft hij getuigenis en verklaring van de leerlingen van de Heiligen der Laatste Dagen. Vermoedelijk zal zijn voorstel wel niet worden aangenomen omdat men niet gaarne „vasten” wil en misschien heeft het feit, dat dit in navolging der Mormoonsche Kerk zou zijn, iets tot bestrijding bijgedragen. Dit voorstel heeft echter wederom de blikken van velen op het „Mormonisme” gevestigd.

Het vasten is geen dwang en ieder lid der Kerk is in dit opzicht geheel vrij. Het geldt door het niet gebruiken der spijsen bezuinigd, wordt voor het onderhoud der armen gebruikt. Het kan tevens niet ontkend worden, dat een verstandige onthouding van voedsel bij zekere gelegenheden, soms zeer heilzaam voor het lichaam is.

De Heiligen der Laatste Dagen behoeven zich over deze zaak niet te schamen, daar het vasten geheel schriftuurlijk is. Het vasten was aan het volk van Israël en de leden der Kerk van Christus bekend. In Exodus 34 : 28 lezen wij, dat Mozes gedurende veertig dagen en nachten geen brood at of water dronk. In vers 18 van Deut. 9 lezen wij dat Mozes voor de tweede maal gedurende veertig dagen en nachten heeft gevast, vanwege de overtredingen van het volk. In II Samuel 12 : 16 wordt het volgende gezegd:

„En David zocht God voor dat jongskens; en David vastte een vasten, en ging in, en lag den nacht over op de aarde.”

David was vastende en biddende om een zegen van God te verkrijgen; en toen hij vernam dat het knaapje gestorven was, stond hij op en at. Dat Jezus gevestigd heeft, is algemeen bekend. Het Nieuwe Testament geeft vele voorbeelden, dat het vasten aan de leden der Kerk bekend was. In Hand. 14 : 3 staat vermeld, dat Barnabas en Paulus vastende en biddende waren, toen zij in de verschillende gemeenten ouderlingen aanstelden. Volgens de Bijbelsche voorbeelden kan het vasten voor verschillende doeleinden geschieden en blijken geven van berouw, bekeering en een verlangen gezegend te worden in de uitoefening van een kerkelijk ambt, of voor persoonlijk nut.

Het moet echter ook met betrekking tot het vasten niet uit het oog worden verloren, dat het niet alleen de onthouding van voedsel is, maar tevens de stemming van het hart, waardoor de zegeningen worden verkregen. In verband hiermede is het goed Jesaja 58 te lezen, daar in genoemd hoofdstuk gezegd wordt welk vasten niet aangenaam is in de oogen des Heeren, omdat het niet met den juisten geest gepaard gaat.

AAN ONZE LEZERS.

Wat reeds lang bij alle andere drukwerken het geval was, is ook het lot der Ster geworden, namelijk eene verhooging in prijs. Daar de Zending al reeds vanaf Januari eene verhooging van 76% in rekening wordt gebracht, vermeenen wij, eat onze lezers niet ongewillig zullen zijn een gedeelte van deze hoogere onkosten te dragen. Om nu zeer billijk te zijn, zullen wij voor al onze abonné's de volgende prijsverhooging vanaf 1 Juli in rekening brengen.

De abonnementsprijs der Ster zal voortaan voor het binnenland f 3.— per jaar bedragen, voor het buitenland f 4.20, terwijl losse nummers à 15 cent verkrijgbaar zullen zijn.

Voor het loopende jaar zal dus aan hen die vooruit betaald hebben, nog 75 cent voor de tweede helft in rekening gebracht worden, terwijl hen die per kwartaal betalen 75 cent per drie maanden en zij die per maand betalen 25 cent per maand berekend zal worden vanaf 1 Juli. Deze prijzen zijn uitsluitend voor het binnenland.

Onze lezers in de Vereenigde Staten zij tevens medegedeeld, dat vanaf 1 Januari 1919 de Ster alleen aan hen kan worden toegezonden, die aan hunne verplichtingen wat de abonnementsgelden betreft, hebben voldaan.

Niettegenstaande de verhoogde prijzen rekenen wij op de medewerking onzer abonné's. Wel is de prijs veel verhoogd, maar gerekend naar de duurte van het papier, drukinkt en arbeidsloonen, is zij nog zeer billijk te noemen. Helpt daarom allen ons tijdschrift, dat vooral in de laatste tijd zoo rijk aan leering is, in het leven te behouden. Wij zullen trachten de inhoud steeds meer aantrekkelijk te doen zijn en de geïnspireerde waarheden, door Joseph Smith en andere profeten gesproken en beschreven, zooveel mogelijk een plaats te gunnen.

Redactie.

OVERLEDEN.

Te Leiden overleed op 23 Mei Broeder Willem Koelewijn. Hij werd geboren 26 Februari 1870, trad tot de Kerk toe in 1913, werd gedoopt op 5 Juli van dat jaar door Ouderling Herman Poorte en bevestigd op 6 Juli door Roscoe W. Eardley.

De overledene had een langdurig ziekbed, maar ontsliep kalm en zacht.

INHOUD.

Leeringen van Joseph Smith	169	Vastdagen	183
Het voorbestaan	175	Aan onze Lezers	184
De Sectenleer wijzigt zich	177	Overleden	184

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7b Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.